

stander af Forslaget vilde være det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører havde ikke opfattet dette som nogen virkelig Militærudgift, men det synes alligevel, at han mere og mere kom ind paa, at denne Betragtning er rigtig. Og det er fuldkommen rigtigt, som han sagde, at Lægds mændene skulle holde Orden paa det værnepligtige Mandskab. Men naar Talen er om Udgifter til det værnepligtige Mandskab, ere vi lige midt inde i Militærudgifterne. Det, det drejer sig om, er en Forhøjelse af Militærudgifterne, ganske vist en af de skjulte, fordi Militærudgifterne ere skjulte rundt omkring paa alle Ministeriers Budgetter.

Vi fik alligevel lidt at vide af den ærede Ordfører. Han nævnedes nogle Tal og sagde: 20 til 50 Kr. Det er altid godt at have den Oplysning, thi saa vil man kunne regne ud, hvor store Summer det drejer sig om. Jeg ved ikke, hvor mange Lægds mænd vi have i Landet, vidste jeg det, kunde jeg sige ærede Medlemmer, hvor meget det kan koste; nogen ringe Udgift bliver det i hvert Fald ikke. Nu siger den ærede Ordfører, at det betyder ikke saa meget, det kan ikke tømme Statskassen. Nej, naar vi se paa det som en Militærudgift, kan man naturligvis sige, at naar vi i Forvejen give omtrent 24 Mill. Kr. ud til Militærvæsenet, har det Beløb, der her er Tale om, ikke saa meget at sige.

Saa siger den højtærede Minister, at en Lægdsmand skal sætte sig ind i adskillige Ting, i Skrivelser og Instruksler, som udsendes fra Justitsministeriet. Men det gælder jo ogsaa om en Mængde kommunale Ombud, at man ogsaa der maa sætte sig ind i Skrivelser foruden de paagældende Love, som vedrøre den Ting, de have med at gøre. Saa siger han, at Lægds mændene skulle have Ordensevne. Det gælder ogsaa om mange af de kommunale Embedsmænd, naar de skulle røgte deres Hverv tilfredsstillende. Men derfor giver man dem dog ikke noget Pengevederlag. Og nu have disse Ombudsmænd ligefrem en privilegeret Stilling fremfor saa mange andre kommunale Ombudsmænd, idet de have dette lysende Maal, at naar de have tjent 25 Aar, faa de Dannebrogskorset, og nu oplyser den højtærede Minister, at han ved Siden af dette Kors hænger en stor Medaille, naar de have tjent længere. Jeg synes, at det kan være Ud-

mærkelse nok for disse Folk, og at der ikke er nogen Grund til at give dem noget Pengevederlag.

Med Hensyn til at henlægge Udskrivningsvæsenet under Marineministeriet eller Krigsministeriet, hvor det nu skulde være, udtalte den højtærede Minister, at det kunde han godt tænke sig, men han mente, at i tidligere Tid var der større Tryghed ved at lægge det under en Justitsminister end under en Krigsminister, men at i Øjeblikket var der mere Tryghed ved, at det var under Krigsministeren end under Justitsministeren. Det kan jeg fuldstændig underskrive.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlems Slutningsbemærkning tror jeg, jeg vil kunne optage lige saa spøgefuldt, som den er fremkommen. Det er jo kun en Fordrejelse af, hvad jeg sagde, men en Fordrejelse af de spøgefulde, som man meget gerne bærer over med. Det er saa sjældent, at det ærede Medlem er spøgefuld, i Regelen er han saa bister, at det kun er en stor Glæde, at han en Gang kan være spøgefuld, og har jeg givet en Anledning dertil, kan jeg kun være fornøjet derved.

Det ærede Medlem bliver ved at fremhæve, at de kommunale Ombudsmænd faa ingen Løn. Det er jo slet ikke det, der er Tale om her. Det, der er Tale om, er en Virksomhed, som udøves for Staten, en meget vigtig Virksomhed og en Virksomhed, paa hvis rette Udførelse Statens Sikkerhed i det paagældende Øjeblik kan komme til at bero.

Hele det andet Spørgsmaal om Belønningen for de kommunale Ombudsmænd ligger slet ikke for, hverken ved denne Sags Behandling eller overhovedet her i Rigsdagen. Det er jo noget, som det ærede Medlem vil kunne bringe frem andetsteds. Det vil staa det ærede Medlem frit for baade i Københavns Magistrat og vel ogsaa i Borgerrepræsentationen at bringe Forslag frem om Lønning til de kommunale Ombudsmænd. Det blev en Sag, som vilde blive behandlet der og vel sagtens ogsaa afgjort der. Men naar det ærede Medlem ligeledes klager over, at de kommunale Ombudsmænd ikke faa Kors og Medailler, maa jeg sige, at det staa jo ham som Medlem af Københavns Magistrat frit for at foranledige en Henvendelse til min højtærede Kollega, Indenrigsministeren; saa kan der blive Tale om baade Rang og Kors og Medailler. Men det vedrører slet ikke denne Sag.